

[Mølgaard]

Til fru Marianne Bentsen-Pedersen skal jeg sige, at jeg synes, at der kom mange positive betragtninger fra hendes side. Jeg vil understrege, at medarbejderindflydelsen er nøjagtig den samme som den, der er gældende under den nuværende radiolov.

Med hensyn til at pille i enkeltudsendelser kan den forretningsorden, man suverænt fastsætter, meget vel ændre på den bestående tingenes tilstand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidig forlængelse af gældende styrelsesregler for teknika.

[Af Bertel Haarder (V), Eva Møller (KF), Halvgaard (FP), Mimi Jakobsen (CD) og Chr. Christensen (KrF)].

(Beslutningsforslag nr. B 106. Fremsat 7/4 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Først vil jeg godt sige, at jeg synes, at vi med dette forslag til folketingsbeslutning nærmer os grænsen for, hvad man anstændigvis kan bruge folketingets tid til.

Som jeg nævnte i mit svar til fru Karen Højte Jensen på et spørgsmål her i tinget den 10. december 1980, stammer de gældende regler for teknikas styrelse fra 1962. Teknika er selvejende institutioner, der ledes af bestyrelser, men der har i mange år været etable-

ret forskellige samarbejdsorganer, hvor de ansatte og de studerende reelt har haft en væsentlig indflydelse, og dette er sket med bestyrelsernes accept.

Man har inden for området i lang tid drøftet en formalisering af styrelsesordningen, og der er brugt særdeles megen tid på dette.

Undervisningsministeriet startede behandlingen med, at man i 1979 fik indsendt to forskellige forslag til en såkaldt rammestatut. Begge forslag lagde op til en meget kompliceret og dermed meget ressourcekrævende styrelsesordning. I stedet udarbejdede ministeriet et forslag, som var baseret på, at systemet burde være enkelt og smidigt i forhold til de enkelte teknikas behov, og at man burde bevare teknika som selvejende institutioner med overvægt af udefra kommende medlemmer af bestyrelsen. Ministeriet fandt det nemlig værdifuldt at bevare forbindelsen til erhvervslivet og det lokale samfund i det hele.

Efter et par høringsrunder er bekendtgørelsen nu udstedt på grundlag af det oprindelige udkast, men med forskellige ændringer affødt af høringsvarene. Jeg har den 31. marts 1981 underskrevet bekendtgørelsen, og den er trykt og udsendt på sædvanlig måde, og den er også optaget i Lovtidende.

Jeg skal ikke her gå ind på de nærmere detaljer i bekendtgørelsen, men skal understrege, at reglerne på en række punkter adskiller sig fra styrelseslovens regler, og at der overhovedet ikke er tale om, at der gives teknika et, som det siges i bemærkningerne fra forslagsstillerne »udstrakt institutionelt selvstyre«. Teknika bliver ikke mere selvstyrende, end de hidtil har været. Det, det drejer sig om, er, hvilke organer på teknika der træffer de faglige beslutninger.

Det ville i det hele taget have forekommet mig rimeligt, om forslagsstillerne havde orienteret sig væsentligt bedre om sagens realitet, før man fremsatte endnu et forslag til folketingsbeslutning.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Jimmy Stahr, kan desværre ikke være her i øjeblikket, og derfor skal jeg på hans vegne gøre to ting. Den ene er at tilslutte mig ministerens bemærkninger til forslaget, og den

[Søren Hansen]

anden er, som ministeren også gjorde det, at afvise forslaget.

Eva Møller (KF):

Så vidt jeg husker, mente undervisningsministeren, at det var urimeligt at fremsætte dette forslag. Jeg vil da gerne sige, at bekendtgørelsen jo ikke er trådt i kraft endnu, den gør det først den 1. maj 1981, så der er vel endnu tid til at ændre på den.

Jeg kan i den forbindelse godt undre mig over det hastværk, man pludselig har fået med at få udsendt bekendtgørelser om nye styrelsesregler. Direktoratet for de videregående uddannelser har gentagne gange sagt, at man sigtede imod at sende disse nye styrelsesregler ud til efteråret, og man kan jo undre sig over, hvorfor det nu pludselig skal ske her i foråret. Man har en fornemmelse af, at det skulle ske, inden der indløb høringssvar over de styrelsesregler, der gælder for de videregående uddannelser, og derved var man jo ikke bundet til at tage hensyn til en eventuelt samstemmende kritik af de gældende styrelsesregler for de højere uddannelser.

Jeg føler ved gennemlæsning af bekendtgørelsen, sammenholdt med udkastet fra juni 1980, at der er sket en enkelt ændring, som i hvert fald minder mig om hastværksarbejde, idet man pludselig beder om, at der skal nedsættes et sagkyndigt bedømmelsesudvalg for at få klaret uansøgt afsked. Det virker i hvert fald, som om man har meget travlt med at foretage nogle ændringer.

Vi er fra konservativ side bestemt ikke glade for den foreliggende bekendtgørelse. Jeg ved godt, at vi ikke skal tage stilling til den som sådan, men man kan undre sig over, at undervisningsministeriet i så ringe grad har taget hensyn til de høringssvar, der er kommet udefra. Jeg vil specielt sige, at jeg ikke kan se nogen som helst rimelig grund til, at rektor kun kan vælges blandt de ansatte ved teknika. Det svarer til, at man ved en gymnasieskole sagde, at rektor kun kunne vælges blandt de ansatte lærere, eller for den sags skyld, at man sagde til en statsminister, at han kun kunne vælge sine ministre blandt folketingets medlemmer. Vi har dog gentagne gange både på det ene og det andet område set, at det var ganske udmærket med en fornyelse udefra. Jeg finder, at en række tekni-

ka kunne have god brug for den styrkelse, der lå i at kunne få rektorer ind udefra.

I det hele taget er jeg meget betænkelig ved den ringe indflydelse, som erhvervslivet får efter det foreliggende forslag. Det er i hvert fald en af baggrundene for, at vi har ønsket en midlertidig forlængelse af den gældende bekendtgørelse.

Vi lægger i det konservative folkeparti afgørende vægt på samarbejdet mellem teknika og erhvervslivet, idet vi generelt ønsker, at det erhvervsliv, der skal aftage det færdige produkt, får indflydelse på uddannelsens tilrettelæggelse. Vi er derfor kede af, at den foreliggende bekendtgørelse reducerer erhvervslivets indflydelse. Jeg tænker her bl. a., som jeg har nævnt, på udpegelsen af rektorer, og jeg tænker på ansvaret for undervisningens faglige niveau, som også er henlagt til udelukkende interne organer.

Jeg må også undre mig over, at bestyrelsen har ansvar for økonomi og regnskab, men kun skal følge teknikums virksomhed og udvikling. For mig at se var det dog mere rimeligt, om man gav en bestyrelse ansvaret for teknikum som helhed, herunder også ansvaret for økonomi og regnskab.

Jeg finder det også meget problematisk, at man i denne bekendtgørelse, der træder i kraft om nogle dage, adskiller den overordnede økonomiske og den overordnede faglige styring. Jeg mener, at de to ting griber ind i hinanden, og at man ikke kan styre det ene uden at have indflydelse på det andet.

En af de positive ting er, at man i det kommende studienavn og i de faglige organer har forholdet 4:2:1 mellem lærere, studerende og teknisk-administrativt personale i modsætning til styrelseslovens 4:2:2, men jeg er stadig væk betænkelig ved den meget store kompetence, der tillægges studienavnene. Hvis jeg læser bekendtgørelsens § 18 – tror jeg det er, selv om jeg har skrevet § 12 her – med mine allermindst positive briller, mener jeg, at studienavnene kan træffe beslutning om alt vedrørende uddannelsen inklusive tilrettelæggelse af undervisning og eksaminer, men jeg forventer dog, at det skal ske efter nogle retningslinjer, som er udarbejdet af ministeriet.

Alt i alt vil jeg godt sige, at jeg synes, bekendtgørelsen bærer præg af hastværksarbejde. Jeg synes, man med rimelighed kunne have lyttet mere til brugerorganisationerne

[Eva Møller]

og til de høringssvar, der fremkommer om styrelsesloven for de højere uddannelser.

Ninna Pedersen (FP):

Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til dette forslag, og vi er med hensyn til den bekendtgørelse, der er udstedt fra ministeriet, uhyre enige i det, som er nævnt af den foregående taler, så det vil jeg spare tingets tid ved ikke at gentage. Vi har især bemærket os, at rektorudvælgelsen skal foregå blandt de ansatte lærere.

I en tid, hvor man ved, at de økonomiske vanskeligheder også har indflydelse på teknika, bør man ikke indføre ændrede styrelsesregler, idet en ændret styrelse uvægerligt vil kræve mere tid og arbejdskraft, hvilket igen har afsmittende virkning på arbejdstimeforbruget og derved på økonomien. Man er vel ikke ude på at gøre situationen besværligere for teknika.

Samarbejdsudvalgene på institutioner med over 25 ansatte koster mange penge i form af tabt arbejdsfortjeneste og overarbejdstimer. Vi finder, at den komplicerede styring med institutionsråd, styrelsesråd, fagråd, studienævn, udvalg m.v. er en besværlig og måske endda en uønsket opbygning på et område, hvor der ikke er tilknyttet forskning. At indføre en mere omstændelig styring i en periode, hvor der skal spares arbejdstimer, mener vi er uforenligt med de pålæg om besparelser, som alle må indordne sig under. De timer, der medgår til mødevirksomhed, skal jo betales, eller der skal ansættes flere lærere.

Hvis det så endda kunne bevises, at alt blev bedre og styret mere rationelt til alles tilfredshed, men det mener vi ikke at have kunnet konstatere, hvis vi skal lytte til de røster, der har været fremme i dagspressen om lignende styrelsesformer.

Vi anmoder derfor ministeren om at overveje at forlænge den nugældende styrelse af teknika, til man har haft den ønskede høring på universiteterne om værdien af de komplicerede styrelsesregler.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Demokrati koster jo både penge og tid, men jeg vil spare mig ud af det her ved at nøjes med at afvise forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan ikke i situationen støtte det fremsatte forslag, for vi tror, tiden er forpasset.

Derimod vil jeg godt sige til undervisningsministeren, når man ser på, hvornår cirkulæret er udstedt, hvornår det træder i kraft, og hvor hurtigt de pågældende uddannelsesinstitutioner skal indstille sig på de nye vilkår, at der ville være god grund til at strække tidspunktet noget længere. Jeg mener faktisk, at vi anstændigvis må give dem mere tid til at få udformet disse bestemmelser i praksis, og det vil jeg bede ministeren om at overveje og da også gerne svare på i dag.

Mimi Jakobsen (CD):

Det siger sig selv, at en hvilken som helst udbredelse af elementer fra styrelsesloven for de højere læreanstalter, som den eksisterer i dag, ikke er CDs yndlingskop te, og derfor har vi selvfølgelig også været medforslagsstillere til dette forslag, som skulle stille det i bero, indtil vi ved, hvordan den kommende styrelseslov for universiteterne skal se ud.

Ministeren har ved andre lejligheder sagt, at nu til foråret ville der i hvert fald komme en høringsprocedure, og så ville man tage stilling til, hvordan en styrelseslov skal se ud for de højere læreanstalter. Derfor forekommer det mig, at man pludselig har haft meget, meget travlt med at få disse bekendtgørelser ud og få sat det hele i sving. Måske skal man allerede om et år ændre styrelsesloven igen. Det virker ikke særlig gennemtænkt. Eller også er det måske netop politisk gennemtænkt, og det gør det selvfølgelig ikke bedre.

Jeg er ganske enig i bemærkningerne fra fru Eva Møller, som bl. a. refererede til de synspunkter, der er fremført fra Industrirådet. Jeg synes, det er ærgerligt, at man på et tidspunkt, hvor vi mere end nogen sinde har brug for at få nogle målrettede erhvervsuddannelser, få nogle uddannelser, der i allerhøjeste grad er præget af, hvad der er behov for i erhvervslivet, og hvor vi i øvrigt gør os bestræbelser på at få adgangsbeholdningen hævet på de uddannelser og virkelig få gjort et fremstød for dem, ikke tager tilstrækkeligt hensyn til, hvad erhvervene mener. De må nu føle sig trådt over tæerne ved ikke at komme tilstrækkeligt ind i planlægningen og ind i billedet. Det synes jeg er trist, for det var stik imod det, vi ønskede.

[Mimi Jakobsen]

Også af den grund er vi selvfølgelig yderst tilfredse med, at vi har fået dette forslag på benene. Bortset fra at det selvfølgelig ser ud til at være lidt sent, synes jeg, vi skal have en god drøftelse i uddannelsesudvalget af, hvorfor man ikke i højere grad har kunnet tage stilling til nogle af de ting, som bl. a. Industrirådet har fremført. Det vil vi i hvert fald interessere os for under udvalgsarbejdet.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet kan ikke umiddelbart tilslutte sig forslaget.

Vi mener, at styrelsesloven for teknika skal stille de studerende på samme niveau som ved de øvrige højere uddannelser. Det er jo ikke tilfældet i øjeblikket. Hvis et forslag om en revision af styrelsesloven samtidig kunne sikre de studerende på teknika samme indflydelse, som de har ved visse andre højere uddannelser, f. eks. i overensstemmelse med de forhold, der gælder for Ingeniørakademiet, som jo nok er den uddannelsesinstitution, som teknika bedst kan sammenlignes med, ja, så ville retsforbundet være positivt over for forslaget.

Vi har desværre ingen garanti for, at et sådant forslag kan få flertal i folketinget, men jeg kunne benytte lejligheden til at spørge forslagsstillerne, om de sammen med retsforbundet vil indgå det kompromis, at man giver de studerende ved teknika samme status og samme indflydelse som de studerende ved de andre højere uddannelser.

I øvrigt mener jeg, at forslagsstillerne i bemærkningerne blander tingene vældigt meget sammen. De blander samarbejdsudvalg og styrelsesregler sammen, men de har sådan set intet med hinanden at gøre. Derfor kan man godt tillade sig at give følgende karakteristik: forslagsstillerne har blottet sig ved at skrive noget forfærdeligt sludder.

Jeg mener, der kunne være behov for et centralt studienævn, og jeg kunne godt ved denne lejlighed have lyst til at spørge, om ministeren ved en kommende revision – eller inden en kommende revision, men i form af et direkte initiativ her og nu – vil være positivt indstillet over for et studienævn vedrørende teknika.

Jeg glæder mig som andre ordførere til et kulegravningsarbejde i udvalget, men forslaget er lidet gennemtænkt og kan i hvert fald

ikke i øjeblikket friste retsforbundet til at støtte det.

Bertel Haarder (V):

Allerførst skal jeg hilse fra kristeligt folkeparti og sige, at man varmt støtter forslaget, som man er medforlagsstiller til.

Jeg vil takke en række ordførere for positiv tilslutning, idet jeg dog forstår på hr. Ole Vig Jensen, at han mener, tiden er forpasset, ihvorvel han, så vidt jeg forstod det, har betydelig sympati for tankegangen i forslaget.

Jeg er lidt ked af denne brug af tidsfaktoren i dansk politik. Der kunne skrives en interessant doktordisputats om brugen af tidsfaktoren i dansk politik. Hvor har vi ofte set det! Når jeg nævner det, er det, fordi hr. Ole Vig Jensen jo ved, hvor tidligt jeg egentlig var ude med denne sag, og i hvor lang tid jeg søgte at få en mindelig ordning. Jeg tror oven i købet, hr. Ole Vig Jensen har det skriftligt fra mig, at jeg intet ønskede offentligt om dette her, og at det kun var et spørgsmål om lige at gemme denne ændring, til vi eventuelt fik fredelige tilstande på universitetsstyrelseslovens område. Og så bliver man altså mødt her med tidsfaktoren, fordi man har været så venlig, fordi man har været så interesseret i at få en fredelig løsning, uden at den skulle herind. Så ender det med, at det er for sent. Det kan ikke andet end skabe mindre lyst til at forsøge at få mindelige løsninger en anden gang.

Når ministeren, som udmærket ved, at der i hvert fald er et stort mindretal her i salen, som er yderst betænkeligt ved hendes handlemåde, bare kører videre, så må jeg sige til ministeren, at ministerens handlemåde på dette felt og på en række andre felter uundgåeligt vil trække spor ind i næste valgperiode, hvor en eventuel anden regering nu har fået en stabel af argumenter for, at det er bedøvende ligegyldigt, hvad oppositionen kommer og beder om, man skal bare bruge sine administrative beføjelser og køre igennem. Det beklager jeg for så vidt. Jeg kan med rette sige det her, for jeg har vidner på, at jeg forsøgte at få en mindelig forhandling og løsning på denne sag.

Ministeren siger, at den nye styrelsesordning for teknika slet ikke ligner universitetsstyrelsesloven; bl. a. har de udefra kommende medlemmer flertal i bestyrelsen, siger mi-

[Bertel Haarder]

nisteren. Ja men hvor meget har bestyrelsen egentlig at skulle have sagt? For det første er der ingen garanti for, at man ikke kan få en helt fast alliance mellem nogle bestemte grupper valgt udefra og så grupper på skolen, og for det andet er der ingen som helst sikkerhed for, at bestyrelsen har nogen som helst indflydelse, jeg havde nær sagt på nogen som helst ting. Det bliver i udpræget grad rektor og de styrende organer, som vil køre skolerne. Sådan er det jo allerede, men sådan bliver det i endnu højere grad med den nye styrelsesordning.

Det kan man begrunde ud fra nogle mere eller mindre misforståede begreber af, hvad demokrati er, men man kan bare ikke benægte, at man dermed løsriver også disse skoler fra aftagergrupperne, fra de grupper, som skulle være skolerne forbindelse til det virkelige liv. Det er jo det, det drejer sig om, at uddannelsessektoren overalt løsriver sig fra det virkelige liv, løsriver sig fra de ting, som eleverne senere skal ud at arbejde med. Den udvikling, denne isolation af undervisningssektoren fra omverdenen, forstærkes med de nye styrelsesregler for teknika.

Fagrådene og studienævnene skal beslutte vedrørende studieordninger og eksaminer og ansættelser. Ingen kan være i tvivl om, hvem der får magten på de danske teknika. Muligvis er tilstanden ikke så forskellig fra den tilstand, vi har i dag, men i dag er det dog sådan, at man hele tiden må søge en forståelse med bestyrelsen. Så vidt jeg kan se, er der ingen garanti for, at man for fremtiden må søge en forståelse med bestyrelsen – og dermed med aftagerne, med den virkelighed, som eleverne skal ud til senere.

Jeg vil ikke påstå, at de danske teknika nu nødvendigvis kuldsejler på grund af disse regler, slet ikke. Jeg vil heller ikke påstå, at det ikke på langt de fleste teknika vil gå fint. Men disse regler har vi jo for at løse de problemer, der eventuelt kunne opstå. Det, der nu er sket, er, at nu har aftagerne ingen midler, hvis en skole kuldsejler.

Det er mærkeligt, at et år efter, at man har indført samarbejdsudvalg – samarbejdsudvalgene er dårlig nok kommet i gang endnu, man har besvær med rundt omkring på skolerne at få dem stablet på benene – så skal man minsandten have et parallelt styringssystem indarbejdet, næsten på samme tid. I forbindelse med samarbejdsudvalgene skal

der vel også folk på samarbejdsudvalgs-kursus. Det tager tid alt sammen, og jeg har allerede fået besked fra én rektor om, at man sandelig skal have nogle flere penge til kontorpersonale på grund af alle de timer, som skal gå med dette her. Jeg ved, at ministeren ikke har penge til det, og jeg kan garantere for, at det har venstre heller ikke.

Her har vi altså endnu en gang fattiggjort skolerne ved at lægge nogle ting over på dem, som de skal bruge en masse tid på, og som ingen har tænkt sig at bevilge penge til. Det betyder en forringelse af skolernes vilkår, besværliggørelse af ledernes stilling, spild af læreres, studerendes og teknisk-administrativt personales tid. Det er jeg i hvert fald bange for.

Jeg beklager, at vi skal ind på de styrelseslovs-lignende tilstande i en tid, hvor styrelseslovens problemer langt om længe er blevet åbenbare for flere og flere, og hvor vi ved, at der i hvert fald kommer en debat om en revision i løbet af det næste år. Hvorfor har ministeren haft sådan et hastværk?

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Bertel Haarder havde nogle enkelte bemærkninger til mig, og for at der ikke skal herske nogen misforståelser, vil jeg gerne sige, at hr. Bertel Haarder var ude i god tid med kontakter omkring fremsættelsen af dette forslag, det skal medgives. Hr. Bertel Haarder vil også vide, at vi i det radikale venstre gjorde os overvejelser i den anledning. Men jeg mener ikke, at tidsfaktoren kan bruges som en slags undskyldning netop i denne sammenhæng, for jeg mener også, at de overvejelser, hr. Bertel Haarder havde gjort sig på det tidspunkt, hvor han ville fremsætte det forslag, kom så sent, at det var betænkeligt at standse den proces, som i og for sig var i gang. Den fornemmelse fik jeg ved at tage nogle kontakter til folk netop i det praktiske liv, altså ved skolerne, som følte, at man nu var så langt fremme, at det nok ville være forkert at standse det.

Jeg ønsker i øvrigt at sige, at jeg har stort set den samme indstilling til dette, som hr. Bertel Haarder har. Jeg finder det nemlig væsentligt, at den brede sammensætning, som bestyrelsen har, gerne skulle betyde, at den også har en indflydelse på skolernes hverdag, at det ikke bare bliver noget af en

[Ole Vig Jensen]

narresut. Men det afhænger jo meget af, hvordan det samarbejde kan etableres for fremtiden, som nu skal etableres mellem bestyrelsen og de forskellige organer, som skal etableres på de enkelte uddannelsesinstitutioner, de enkelte teknika. Jeg har i hvert fald en fornemmelse af – og jeg tror egentlig, hr. Bertel Haarder også antydede det – at der i og for sig er det bedste udgangspunkt måske netop på nogle af de uddannelsesinstitutioner for, at der kan etableres et fornuftigt samarbejde. Jeg forstod også på hr. Bertel Haarder, at der ikke med denne bekendtgørelse var nogen udsigt til, at teknika ville kuldsejle. Det tror jeg heller ikke.

Jeg har én betænkelighed, som i øvrigt gælder de fleste af vore styrelseslove, nemlig at vi opbygger et apparat af organer og dermed lægger grunden til utallige forhandlinger, som tager så meget tid, at de, der har lyst til at gå ind i arbejdet og vil være med til at deltage i det styrende arbejde, afholder sig derfra, fordi omkostningerne er for store. Det synes jeg er en betænkelighed, vi alle sammen kan have i en tid, hvor vi ellers gerne vil søge at demokratisere styrelsesprocesserne også ved uddannelsesinstitutionerne.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det er en enkelt bemærkning fra hr. Bertel Haarders side, der kalder mig på talerstolen. Hr. Bertel Haarder sagde: Ministeren kører bare videre uden at tage hensyn til i hvert fald et stort mindretal i salen, og så kom der nogle yderligere bemærkninger i forbindelse med konsekvenserne af en sådan handling fra min side. Jeg bliver nødt til at sige, at efter min erindring rejste hr. Bertel Haarder sagen om teknikas styrelsesregler over for mig i forbindelse med en anden debat her i folketinget – jeg har glemt hvilken debat. Jeg kan ikke huske, om jeg svarede hr. Bertel Haarder fra folketingets talerstol, men i hvert fald svarede jeg ham samme eftermiddag her i salen – det er muligt, det har været privat og direkte – at jeg havde underskrevet styrelsesreglerne, og at de var sendt til Lovtidende. Det er første gang, hr. Bertel Haarder rejser denne sag over for mig. Det næste, jeg hører til sagen, er, at det foreliggende forslag bliver fremsat i folketinget.

Jeg ved egentlig ikke rigtig, hvad hr. Bertel Haarder havde forestillet sig, om hans

spørgsmål til mig og mit svar dér skulle have den konsekvens, at jeg gik hjem og stoppede det, jeg havde sendt til Lovtidende. Jeg ville finde det ejendommeligt, og jeg finder hr. Bertel Haarders bemærkninger om, at jeg bare kører videre, ejendommelige. Der blev stillet et spørgsmål, og der blev givet det svar, at sagen befandt sig dér og dér. Jeg føler mig ikke skyldig i nogen utidig behandling af folketinget eller af et stort mindretal i folketinget i denne sag.

Man har undret sig over, at jeg havde hastværk. Jeg tror, fru Mimi Jakobsen sagde, det nok var et politisk hastværk. Det er dog en af de mere pudsige beskyldninger, jeg har været ude for, at det var en hastværkssag. Denne sag har ligget i undervisningsministeriet til forberedelse og behandling. Enhver ved, den har været besværlig, fordi synspunkterne i sagen fra forskellig side har været meget langt fra hinanden. Det har jeg også givet udtryk for i mit svar til fru Karen Højte Jensen på et tidligere tidspunkt. Den har ligget der stort set i de 2½ år, jeg har været undervisningsminister. Måske er det kun 2 år, den har været under behandling. Jeg har haft drøftelser med Industrirådet, og jeg har haft forskellige andre drøftelser, både direkte i møder og ved skriftlig udveksling om denne sag. Man har sagt til mig, at nu må der snart komme en afgørelse på sagen om teknikas styrelsesregler. Den afgørelse kommer her i foråret, og så får jeg pludselig at vide, at dette er helt utidigt hastværk – og oven i købet politisk hastværk. Jeg må sige, at så holder min evne til at fatte og forstå op.

Bertel Haarder (V):

Mine bemærkninger om tidsfaktoren var rettet til hr. Ole Vig Jensen, og dem har jeg fået et udmærket svar på fra hr. Ole Vig Jensen, som jeg takker for.

Når det gælder ministeren, vil jeg spørge: var ministeren i tvivl om, at en lang række partier i dette ting ville være yderst betænkelige ved disse nye styrelsesregler? Og har ministeren været uvidende om, at et enigt erhvervsliv totalt afviser disse regler? Det er en enig erhvervsside, hele raden igennem. Det er helt i modstrid med, hvad ministeren ellers betyder vedrørende EFG og de faglige udvalgs betydning, at der skal være enighed

[Bertel Haarder]

mellem arbejdsmarkedets parter osv. Her har vi en fuldstændig enig front fra erhvervsorganisationerne. De fordømmer dette udkast. Har ministeren været i tvivl om, at der kunne være problemer med dette her? Så er ministeren dårligt informeret af sine embedsmænd.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg stillede et enkelt spørgsmål til ministeren, som jeg ikke mener jeg fik svar på, nemlig om ikke det vil være rimeligt at give institutionerne lidt længere tid end den, der umiddelbart er stillet op, med henblik på at få disse ting kørt ind. Så vidt jeg erindrer, skal teknika være færdige inden årets udgang, og dér, hvor de er positive og gerne vil have det ført ud i livet, er de bekymrede for, om de kan nå det. Nu er det eksamenstid og sommertid osv. Jeg mener, ministeren skal være positiv over for, at vi kan strække tidspunktet lidt længere for at få de ting på plads. Det betyder nemlig også udarbejdelse af vedtægter, som er en meget væsentlig sag for fremtiden på de enkelte institutioner.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg bør undskyldte over for hr. Ole Vig Jensen, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet i første omgang. Jeg er ikke bekendt med indvendinger af den art, som hr. Ole Vig Jensen her gør opmærksom på. Jeg tør ikke sige, om der har været henvendelser til direktoratet i den sag. Det er lidt svært for mig at sige, at jeg vil være villig til at strække ikrafttrædelsestidspunktet, når jeg ikke kender arten af indvendinger, men jeg vil sige det på den måde, at jeg vil undersøge, om der har været indvendinger af den art, og så vil jeg kigge lidt nøjere på dem.

Til hr. Bertel Haarder vil jeg sige, som jeg har givet udtryk for i et svar til folketingets uddannelsesudvalg på et tidligere tidspunkt i vinter, at der har været tale om at afveje forskellige hensyn. Fra ministeriets side har det været overordentlig vigtigt at bevare en tæt kontakt mellem teknika og det omgivende samfund, herunder selvfølgelig også erhvervslivet i det omgivende samfund. Men der har også været rejst meget stærke og kritiske røster – og de har bestemt ikke været mindre stærke og kritiske – over for, at de

ansatte og at de studerende ikke i tilstrækkelig grad havde fået en rimelig indflydelse på styrelsen af teknika. Den foreliggende bekendtgørelse vedrørende styrelsesreglerne er en afvejning af disse to modstridende hensyn. Jeg har aldrig lagt skjul på – jeg tror, jeg udtrykte det i svaret til fru Karen Højte Jensen – at dette var et kompromis mellem nogle modstående synspunkter, et kompromis, der førte til en vis grad af utilfredshed fra begge sider. Det har altså været vores opgave at afveje hensyn, der ikke kunne forenes. Man kunne måske sige, at i den udstrækning øretæverne kommer fra begge sider, så er kompromiset måske netop blevet en midterlinje.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Men øretæverne er jo ikke kommet fra begge sider. Det argument, at hver gang man får skæld ud fra flere sider, så kan man konkludere, at så må man stå på det rigtige midterstandpunkt, det argument duer ikke i dette tilfælde. Hvis det er sådan, at LO f.eks. har klaget over disse styrelsesregler, så vil jeg meget gerne se kopier af de klager, der er fremsat fra LO. Sagen er, at der fra hele erhvervsiden har været en enig front imod det, og at ministeren til daglig, når det gælder erhvervsuddannelser, hele tiden argumenterer med enighed mellem arbejdsmarkedets parter, men når det kan være bekvalt at se bort fra arbejdsmarkedets parter, så gør ministeren det. Så har vi andre ret til at gøre det samme, og det vil vi gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

[Formanden]

Jeg håber ikke, de få tilstedeværende medlemmer lider af frygten for det tomme rum, for så må det ikke være rart at være her.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. (Særlige foranstaltninger for indvandrede, ø-kommuner). (Lovforslag nr. L 178).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (24/4 81):

Udtræder: Ib Christensen (DR)

Ny stedf.: Mølgaard (DR)

Arbejdsmarkedsudvalget (24/4/ 81):

Udtræder: Fogh Rasmussen (V)

Nyt medl.: Niels Anker Kofoed (V)

Arbejdsmarkedsudvalget (24/4 81):

Udtræder: Mølgaard (DR)

Ny stedf.: Ib Christensen (DR)

Udtræder: Voigt (FP)

Ny stedf.: Glensgård (FP):

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. april 1981 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.14
